

گزارش

کار مجلس با بازنشستگان تمام شد!

شرق: سازمان تأمین اجتماعی خانه بازنشستگان است. بازنشستگانی با جمعیت رو به افزایش که ۳۰ سال کار کرده‌اند و در سنوات کاری همیشه این اطمینان را داشته‌اند که در فردای فراغت از کار، روزهایی را خواهند داشت که حداقل‌ها برای آنها فراهم است.

حداقل‌هایی که هرچند درباره میزان آن همیشه حرف و حدیث بوده و درباره چند و چون آن نقدهایی گاه تند و تیز در فضای رسانه‌ای و کارشناسی مطرح شده است، اما بودنش بخشی از اطمینان خاطر را در روزهای بازنشستگی فراهم می‌آورد. شاید به همین دلیل باشد که بازنشستگان و حتی کارگران در اختلافات گاه‌وبی‌گاه دولت؛ طرف سازمانی را می‌گیرند که قرار است امروز یا فردا، در قواره صندوق بازنشستگی به کمک آنها بیاید.

موضوع طلب سازمان تأمین اجتماعی از دولت، جزء مواردی است که همیشه شاخک‌های جامعه بازنشستگان و نیروی کار تحت پوششش این سازمان را تیز می‌کند و از موضوعاتی است که مورد توجه این بخش از جامعه است و هر موضوع دیگری که به این حوزه ارتباط داشته باشد واکنش این جامعه را برخواهد انگیخت. سه‌شنبه هفته پیش نمایندگان در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی، ایرادات شورای نگهبان به لایحه برنامه هفتم توسعه کشور را اصلاح کردند. یکی از این موارد مربوط به بدهی‌های دولت به سازمان تأمین اجتماعی بود که حالا مورد توجه جامعه بازنشستگان قرار گرفته است. در آن جلسه رئیس مجلس گفت: تصمیم گرفتیم که دولت از ابتدای اجرای برنامه هفتم، نباید بدهی قطعی خود به تأمین اجتماعی را به تعویق بیندازد. اسمال پیش‌بینی ما این بود که دولت باید ۱۷۰ همت بگذارد یا حداقل ۱۴۰ همت بگذارد تا بدهی برای سال ۱۴۰۳ ایجاد نشود. اما دولت پیشنهاد حدود ۱۱۰ همت را ارائه داد که ما در بودجه ۱۳۰ همت را تصویب کردیم. از طرف دیگر گرفتیم که دولت باید در طول پنج سال دیون مانده‌اش به این سازمان را مشروط بر اینکه دیون جدید ایجاد نکند، پرداخت کند، اما شورای عالی نظارت با این موضوع مخالفت کرد و پیشنهاد حذف آن هم در صحن مجلس رای آورد.

اشتباه‌سپوی با‌عدمی

«حذف بند الحاقی ۲ در ردیف یکم ماده ۲۹ برنامه هفتم توسعه» حالا واکنش‌هایی را در پی داشته است. معاون دبیر کل خانه کارگر درباره این موضوع گفته است: مجلس دوباره بدون توجه به لزوم انطباق برنامه هفتم با سیاست‌های کلی ابلاغی رهبری، فرمولی ارائه داد که براساس آن گویی اشتباهی سهوی رخ داده است اما ما عمد را در این ماجرا حس می‌کنیم. حسن صادقی که رئیس اتحادیه پیش‌کسوتان جامعه کارگری نیز هست، با انتقاد از این اقدام مجلس که در پی توصیه مجمع تشخیص مصلحت نظام برای اصلاح بند مربوطه صورت گرفته، گفت: از مقطعی که برنامه هفتم توسعه رونمایی شد، متن پیش‌نویس‌شده آن توسط دولت نشان داد که تغییرات نامطلوبی در آن وجود دارد. نگاه اولیه پیش‌نویس این برنامه به حوزه تأمین اجتماعی نگاهی قهرآمیز و دلسردکننده بود. وقتی این پیش‌نویس را با سیاست‌های کلی ابلاغی رهبری در حوزه تأمین اجتماعی مقایسه کردیم، متوجه شدیم که نسبتی بین این برنامه و با آن سیاست‌ها وجود ندارد. او افزود: وقتی برنامه هفتم به مجلس ارائه شد، این‌را فهمیدیم که سیاست‌های ابلاغی باز هم در دستور کار تدوین برنامه در بخش تأمین اجتماعی قرار ندارد. این در حالی است که در بند پنجم سیاست‌های ابلاغی رهبر انقلاب در حوزه تأمین اجتماعی تأکید شده بود که دولت باید نسبت به ایجاد نظامی همگانی از تأمین اجتماعی به صورت چندلایه همت‌گمارد. کلیه سطوح پایه و مکمل و همچنین کلیه لایه‌های امدادی و حمایتی و... در آن ابلاغیه مورد اشاره قرار گرفته بود، اما دولت برنامه خود را بر این مبنا تدوین نکرده بود.

صادقی اضافه کرد: دولت باید طبق آن ابلاغیه برنامه‌ای تدوین می‌کرد که با تأمین مالی خود بتواند اقسار فرودست جامعه را مشمول حمایت کند. اعتراضات ما درباره عدم تطابق برنامه هفتم و سیاست‌های کلی ابلاغی تأمین اجتماعی موجب شد در اصلاحات بعدی در مجلس، هدف‌گذاری ضریب پوشش بیمه‌های بازنشستگی را مدنظر قرار دهند. اما با این حال یک حالت دوگانه و یک بام و دو‌هوا را در متن بخش تأمین اجتماعی این برنامه بازم شاهد بودیم.

رئیس اتحادیه پیش‌کسوتان جامعه کارگری این را نیز گفت که: وقتی مجلس بنا بر اصلاح بندهایی از بخش تأمین اجتماعی برنامه هفتم گذاشت، شاهد این موضوع بودیم که بین صندوق تأمین اجتماعی با سایر صندوق‌ها مثل صندوق بیمه سلامت و صندوق‌های کشوری و لشکری باز هم تبعیض وجود دارد. این عدم انسجام نظام پوشش اجتماعی در لایحه دولت، بازهم مورد بازنگری قرار گرفت و در نهایت احکام لازم‌الاجرائی در برنامه هفتم توسعه در این حوزه تدوین شد.

او تأکید کرد: با وجود همه تلاش‌های ما تشکل‌های بازنشستگی کشور، شاهد این بودیم که در اقق برنامه هفتم، نظام نوین تأمین اجتماعی تدوین نشد. اما باز هم وقتی انتخابات مجلس در سال گذشته برگزار شد، دوباره نگاه مجلس و دولت نسبت به این بندهای برنامه عوض شد. گویی دیگر مجلسی‌ها به این اقسار نیاز نداشتند.

صادقی اضافه کرد: مجلس دوباره بدون توجه به لزوم انطباق برنامه هفتم با سیاست‌های کلی ابلاغی رهبری در حوزه تأمین اجتماعی، فرمولی ارائه داد که براساس آن گویی در محاسبات قبلی اشتباهی سهوی رخ داده است. ما عمد را در این ماجرا حس می‌کنیم و به هیچ وجه سهوی یا خطایی رخ نداده است. وقتی بند الحاقی ۲ در ردیف یکم ماده ۲۹ برنامه هفتم توسعه را حذف می‌کنند، مغایر با بندهای سوم (تأمین منابع پایدار برای صندوق‌ها) و چهارم (جلوگیری از انباشت بدهی) در سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی رهبری و مغایر اصول ۷۵ (تفکیک قوا) و ۱۱۰ قانون اساسی (وظیفه رهبری در تعیین سیاست‌های کلی) عمل کردند.

این فعال حقوق بازنشستگان به ایلنا گفت: مجلس و کمیسیون تلفیق باید اشکالات بند مربوطه را رفع و اصلاحات انجام می‌داد اما این کار را نکرده و کل بند مربوطه را حذف کرد. علت این اقدام این بود که به تصور آنان کارگران و بازنشستگان مشارکتی نکردند و در نتیجه لازم نیست خدمات خاصی برای آنان انجام شود؛ بوی یک نوع تسویه‌حساب با جامعه هدف در این اقدام مجلس و کمیسیون تلفیق به چشم می‌خورد. ما فعلاان کانون‌های بازنشستگی کشور تمام تلاش خود را برای پرشور برگزارشدن انتخابات مجلس و حمایت از نمایندگان حامی کارگران و بازنشستگان به خرج دادیم. این در حالی است که این مجلس خود به وجود این بند در برنامه هفتم قیلا رأی داده بود. ما بارها گفتیم که اگر مشارکتی پایین آمد، خروجی عملکرد خود صاحب‌منصبان است که البته یکی از موارد و مثال‌های آن همین تصمیم به حذف بند مربوط به الزام پرداخت بدهی دولت به سازمان تأمین اجتماعی است.

صادقی ادامه داد: کاری که صورت گرفته، این است که ایراد قبلی دولت به نحوه پرداخت بدهی خود به سازمان تأمین اجتماعی اکنون توسط خود مجلس در نظر گرفته شده و بند مربوطه برداشته شده است. ابتدا تسویه‌حساب به صورت نقدی بود و سپس تبدیل به اوراق شد و اکنون اوراق و سهام نیز روی هوا رفته است!

حمیدرضا عظمی

تلفن توی دستم سنگینی می‌کند. انگار وزنش لحظه به لحظه زیاد و زیادت‌ر می‌شود. جانم گرمی‌گیرد و حرارت از لباسم بیرون می‌زند. آب دهانم را به سختی فرو می‌بلعم. از آن طرف تلفن انگار که متوجه شده باشنند این طرف اتفاقی افتاده، صدایی مدام توی گوشم می‌پیچد که: «حالت خوبه؟ چرا حرف نمی‌زنی؟». کلمات پشت سر هم توی گوشم جا می‌گرفت و مثل تونلی که از آن سویی‌ش اتومبیل‌ها خارج می‌شوند، هیچ‌کدام اثری در ذهن باقی نمی‌گذاشت. دست‌هایم لرزه گرفته بود. انگار زمان در دو دقیقه پیش متوقف شده بود: «آره! همه بچه‌ها شوکه شدن. الان نمی‌دانیم چه کار کنیم! دو دقیقه قبلش بود که آن طرف گوشی نقل از نیروی خدماتی‌ای بود که تازه به درمانگاه ... آمده است. مردی با موهای سیبید که وقتی هفته پیش دیدمش، رفتارش به آدم‌های کارکرده در حوزه خدمات نمی‌خورد. پوست روشنی داشت و موهایی سیبید که از هر ۱۰ تار یکی‌اش خاکستری بود. مردی با وجنات و رفتاری خاص که انگار متعلق به این سرزمین که حالا فرود آمده، نبود. پشت تلفن، دو دقیقه قبل از اینکه زمان متوقف شود، تازه فهمیدم او یک «معلم» است.

گرگ‌ومیش آینده

این یک داستان واقعی است؛ داستانی که آدم‌ها از شنیدنش یخ می‌زند. تلخ است؛ درست مثل زهر هلاله که همه ما فقط تصویری از مزاشش شنیده‌ایم. زهری که حتی اگر نسیمی از زوی آن بگذرد و اندک طعمی از آن بگیرد، درجا آدمی را می‌کشد و معلوم نیست با این تعریف که وقتی دهخندار را باز کنید و می‌بینید که در تعریفش نوشته «شیمیانی از کرده یک بار بس/ هلاهل دوباره نخورده‌ست‌کس» چه کسی آن را خورده و ار تلخی‌اش تعریف کرده که این‌طور همه ما آن را در مثال، مثل نقل و نبات استعمال می‌کنیم. تلخی این روایت که چند کیلومتر از طرف‌تر از جایی که حالا نشسته‌ام، حوالی میدان خراسان رقم خورده و حالا هم جریان دارد، مثلا همان زهری است که هیچ‌وقت طعمش را نشنیده‌ایم و معلوم نیست اگر طعمش زیر زبان هرکدام از ما بیفتد، چه خواهد شد. تلفن همین‌طور داشت برای خودش حرف می‌زد و معلوم نیست کی و کجا من را به خود آورد؟! «آقا مصطفی» به «افتخار» بازنشستگی نائل آمده است. کی و کجایش چه اهمیت دارد؟ مه‌مهم این است او «معلم» بوده و حالا از بد روزگار یا از جبرِ درهم تاریخ و جغرافیا، دارد در بخش خدمات یکی از درمانگاه‌های همین نزدیک کار می‌کند. کار می‌کند تا بتواند معادلات نامتقارن و غیرممکن زندگی‌اش را با نسبتی درست، سر هم بیاورد؛ هرچند جواب سراسرتی هم برای آن به دست نیآورد. «آقا مصطفی» معلم ریاضی بوده است. خودش همین امروز (چهارشنبه) به دکتری که محل کارش در داروخانه است، از باب درددل گفته بود: «بعد از عمری تازنازت و کنانزانت، حالا باید بیایم اینجا و پیش شاگردان قدیمی خودمان چایی بگیریم». آنچه او گفته بود، نه به این دلیل بوده و هست که کار نیروی خدماتی را کم جلوه بدهد یا بد. کار آنها را کاری جلوه بدهد که هیچ ارزشی ندارد. اما تصورش را بکنید یک عمر پای تخته تساو‌های جبری را داد زده باشید و در اثبات اینکه «یک با یک برابر است» حرف زده باشید و حالا بعد از عمری کار و درست در زمانی که نیاز به استراحت دارید، باید مطل زباله را بشویید و زیر پای دخترکی را کارو کنید که چند سال پیش در یکی از دبیرستان‌های تهران، شاگرد درس هندسه خودتان بوده است. خانم دکتر از او پرسیده بود چرا کلاس خصوصی نمی‌رود و «آقا مصطفی» گفته بود: «می‌رفتم، تا همین چندی قبل که اینجا بیایم. کلاس خصوصی داشتم، اما کلاس خصوصی زیاد نداشتم یا ستم گذشته و شیوه‌های جدید را بلد نیستم یا هرچه که هست ماهی دو، سه میلیون تومان بیشتر از آن در نمی‌آید و با مستمری بازنشستگی، عددی نمی‌شود که بتواند کفاف خرج این روزها، قسط بانک و دیگر ملزومات را بدهد. بچه‌های درمانگاه درست از امروز که فهمیده‌اند آبدارچی‌شان معلم ریاضی دیروز است، همه مانده‌اند چه کنند؟ جایی را خودشان می‌ریزند و حتی الامکان خودشان میزبان را تمیز می‌کنند. شاید همین موضوع باعث شود آقای رئیس پایان این ماه قبل از اینکه قدمت کار او یک ماه شود، عذرش را بخواهد.

وعده‌ها و وعیدها

بازنشستگان این روزها حال خوشی ندارند. کافی است بیچ شبکه مجازی‌تان را باز کنید و از این شبکه به آن شبکه سرک بکشید؛ یک دوچین جبر می‌بینید که خیلی هم در اخبار رسمی بازتاب پیدا نمی‌کند. یک روز بازنشستگان این نهاد آنجا جمع می‌شوند و بار دیگر بازنشستگان آن نهاد جلوی فلان مرکز تصمیم‌گیری اتراق می‌کنند. همه هم داد از این دارند که چرخ زندگی مطابق روالش نمی‌چرند. اینها را همه می‌دانند. هم مجلس و هم دولت، اما هیچ‌وقت آنچه به آنها قول داده می‌شود، پایش را از حد وعده آن‌ورتر نمی‌گذارد. همین چندی پیش بود به گمانم در بحبوحه بررسی برنامه هفتم که محمدحسن آصفری، عضو کمیسیون تلفیق لایحه برنامه هفتم توسعه، از کام مجلس برای متناسب‌سازی حقوق بازنشستگان حرف زد و از اینکه در لایحه برنامه هفتم توسعه، به این موضوع توجه شده است. او می‌گفت: بخش زیادی از بازنشستگان امروز با مشکل معیشتی مواجه هستند و شرایط تورمی جامعه زندگی را برای بازنشستگان سخت کرده است. دریافتی بازنشستگان کم است و بیش از ۸۰۰ هزار نفر از بازنشستگان زیر پنج میلیون تومان حقوق می‌گیرند که این مبالغ کفاف زندگی بازنشستگان را نمی‌دهد. به گفته او، کمیسیون تلفیق لایحه برنامه هفتم تصویب کرده تا حقوق بازنشستگان و شاغلان متناسب‌سازی شود و حقوق بازنشستگان به ۹۰ درصد حقوق شاغلان برسد. البته یکی از کارهای خوب کمیسیون تلفیق لایحه برنامه هفتم توسعه، بحث متناسب‌سازی حقوق بازنشستگان بود و ما دولت را مکلف کردیم تا حقوق بازنشستگان را تا ۹۰ درصد با حقوق شاغلان هم‌تراز کند. با توجه به شرایط تورمی جامعه، این افزایش به نسبت تورم صورت خواهد گرفت. این عضو کمیسیون تلفیق لایحه برنامه هفتم این را هم می‌گفت که بر اساس مصوبه کمیسیون تلفیق لایحه برنامه هفتم، همه بازنشستگان کشوری، لشکری و تأمین اجتماعی، شامل این مصوبه متناسب‌سازی حقوق خواهند شد. اما همان زمان بهروز محبی نجم‌آبادی، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس شورای اسلامی نیز با اشاره به عدم همسان‌سازی حقوق بازنشستگان لشکری و کشوری، می‌گفت: با توجه به ورشکستگی‌های صندوق‌های بازنشستگی دولت همسان‌سازی را نمی‌پذیرد و این موضوع را یک ماده ۷۵ می‌داند و به نوعی اضافه‌کردن در تعهدات دولت قلمداد می‌کند، اما مجلس معتقد است این موضوع شدنی است. متأسفانه بازنشستگان ما با توجه به تورمی که در سال‌های اخیر در کشور به وجود آمده است، دچار سختی زندگی و معیشت هستند؛ ازاین‌رو دولت و مجلس باید تمام تلاش‌شان را انجام دهند تا در برنامه هفتم این مشکلات را به حداقل خود برسانند. عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس گفت: متأسفانه دولت در سال‌های انتهایی قرار داد و همان‌جا هم تحت فشار مجلس، دولت گذشته قسمتی از آن را اجرا کرد. اما اکنون مجلس شورای اسلامی معتقد است این موضوع امروز عملیاتی است و منابع آن وجود دارد و دولت نیز موظف است همسان‌سازی بازنشستگان را عملیاتی کند تا تسکین دردهای بازنشستگان باشد. محبی با بیان اینکه یکی از راه‌حل‌ها همسان‌سازی است، تصریح کرد: دولت باید یک سید ویژه آبرومندانه در برنامه هفتم توسعه برای بازنشستگان ببیند و همچنین باید اقدامات دیگری جهت کمک به بازنشستگان لشکری و کشوری صورت دهد تا مشکلات معیشتی این افراد حل‌وفصل شود. این نماینده مجلس شورای اسلامی بیان کرد: اگر دولت به فکر بازنشستگان نباشد، قطعا مجلس شورای اسلامی خود فکری به حال بازنشستگان لشکری و کشوری خواهد کرد؛ زیرا امروز بازنشستگان بیشتر از اقسار دیگر درگیر مشکلات معیشتی هستند. این موارد هرچند متعلق به روزهایی است که مجلس در تدارک بررسی برنامه هفتم توسعه بود، اما روز دوشنبه همین هفته احسان قاضی‌زاده‌هاشمی، نماینده مجلس که برای نمایندگی در دوره آینده نیز پذیرفته شده است، در حاشیه نشست ارائه گزارش و

روایت یک درد که تا مغز استخوانت را می‌سوزاند

تاثرات یا کتاثرات

رسالت صندوق‌های بازنشستگی کشوری در تحقق شعار سال در جمع خبرنگاران گفت: منابع همسان‌سازی حقوق بازنشستگان در بودجه لحاظ و در جداول نهایی سهم ۴۰درصدی برای اجرا در سال جاری تصویب شد. او تأکید کرد: این موضوع به شورای نگهبان جهت بررسی ارسال شده است و تا قبل پایان اردیبهشت ان‌شاء‌الله نهایی و از خرداد اجرایی خواهد شد. ۴۰ درصد میزان افزایش است و سال ۱۴۰۴ و ۱۴۰۵ نیز دو مورد افزایش ۳۰درصدی خواهیم داشت. قاضی‌زاده‌هاشمی در پاسخ به این پرسش که چرا حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی بر اساس تورم نیست؟ گفت: مجلس در این زمینه ورود اولیه داشته ولی روزهای پایانی مجلس بازدهم است و اگر به سرانجام نرسید، در مجلس جدید بعد از هفتم خرداد در کمیسیون اجتماعی بررسی خواهد شد. نماینده مردم سرخس، فریمان و بخش‌های ریاضیه و احمدآباد مشهد بیان کرد: آنچه ما الان حکم قانونی داریم، همسان‌سازی حقوق بازنشستگان لشکری و کشوری است، اما در مورد حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی در مجلس دوازدهم پیگیری خواهد شد که حکم قانون و مبنای مجلس میزان تورم است و این را که چقدر تناسب‌سازی خواهد بود، مجلس پیگیری می‌کند.

برده آخر

«آقا مصطفی» روی صندلی کنار پذیرش نشسته بود. کم‌رش داشت از درد، دو‌لا می‌شد. بلند شد و جارو را در دستش گرفت تا کف در‌مانگاه را تی بکشد. اینکه توی ذهنش چه بود، نمی‌فهمید اما این شعر در ذهن من تاب می‌خورد: معلم پای تخته داد می‌زد/ صورتش از خشم گلگون بود/ و دستاش به زیر پوششی از گرد پنهان بود، ولی آخرکلاسی‌ها/ لولاشک بین خود تقسیم می‌کردند و آن دیگر «جوانسان» را ورق می‌زد/ برای اینکه بیخود‌های‌وهو می‌کرد و با آن شور بی‌پایان/ تساو‌های جبری را نشان می‌داد/ با خطی خوانا به روی تخته‌ای کز ظلمتی تاریک/ غمگین بود/ تساو را چنین نبوشت: یک با یک برابر است و گویا این روایت همچنان ادامه دارد و بچه‌ها باید در دفتر خود بنویسند «یک با یک برابر نیست».

گناه

نمره ضعیف مجلس در حوزه کارگری

شرق: آن‌طورکه از شواهد برمی‌آید، جامعه کارگری از روندی که در سال‌های اخیر در موضوعات مرتبط با این جامعه وجود داشته است، ناراضی‌اند. حالا یک عضو جامعه کارگری از نقاط ضعف و نمره ضعیف مجلس یازدهم بحث به میان آورده است. یک عضو این جامعه با انتقاد از روند موجود گفته است: در دوره‌های اخیر مجلس به‌مرور شاهد کم‌رنگ‌شدن صدای کارگران و بازنشستگان تأمین اجتماعی در مجلس شورای اسلامی بودیم. نفراتی که در فضای دفاع حقوق محرومان در مجلس فعالیت می‌کنند و حامی بازنشستگان و کارگران هستند، رفته‌رفته کمتر شدند. رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران افزود: بازنشستگانی که پس از ۳۰ سال کار می‌خواهند آسودگی نسبی داشته باشند، صدای واحد و منسجم و پرتعدادی در مجلس ندارند. ما اکنون به اندازه انگشتان یک دست نماینده پیگیر حقوق کارگر و بازنشسته در مجلس ۲۹۰ نفره نداریم و این یک نقطه ضعف است. فقدان این صدا در مجلس انگیزه اصلی حضور بنده در این دوره از انتخابات مجلس بود. او تأکید کرد: هم از جنبه قانون‌گذاری و هم از نظر نظارت بر حسن اجرای قوانین، دستگاه‌ها و کمیسیون‌هایی در مجلس هستند که گاه در حد یک طرح سؤال از مسئولان نیز پیشروی نکردند. ما گاهی در حد اخطار و تذکر نیز اقدامی از سوی برخی نمایندگان نمی‌دیدیم. در دل این مجلس با وجود اینکه نام مجلس انقلابی را بر خود نهاده است و در حوزه‌های دیگر اقدامات خیلی خوبی انجام داده است، کمتر دغدغه جامعه کارگری را مشاهده می‌کنیم و این یک نقطه ضعف برای دوره قبلی مجلس محسوب می‌شد. ما نتیجه این نقطه ضعف را امروز در سفره کارگران و محرومان و بازنشستگان خود به‌وضوح مشاهده می‌کنیم و نمره ضعیفی در این بخش داریم.

فاصله را شما پر کنید!

در تأمین ۱۵۰ میلیارد تومان هزینه‌ی خرید

دو دستگاه رادیوترایی مشارکت کنیم

گزینه نیکوکاری اپلیکیشن آپ